

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាឧទ្ធរណ៍ក្រុងភ្នំ
សភាព្រហ្មទណ្ឌ

សំណុំរឿងលេខ: ១៤៣

ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២២

សាលដីកា

លេខ: ២៣៩ ព្រ.ក្រ. IV (រ.ក)

ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២២

ក្នុងនាមប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ
សាលាឧទ្ធរណ៍ក្រុងភ្នំ

បង្កើតឡើងតាមច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំអង្គការតុលាការ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើ តាម ព្រះរាជក្រម នស/រកម/០៧១៤/០១៥ ចុះថ្ងៃទី១៦/០៧/២០១៤ បានបើក សវនាការជាអសាធារណៈនៅសាលាឧទ្ធរណ៍ក្រុងភ្នំ នាព្រឹកថ្ងៃចន្ទ ៣៣០២ ខែ ស្រាពណ៍ ឆ្នាំខាល ចត្វាស័ក ព.ស ២៥៦៦ ត្រូវនឹងថ្ងៃទី១៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០ ២២ ដែលមានសមាសភាពដូចខាងក្រោម:

ក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ

ឯកឧត្តម	██████████	ជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សា
ឯកឧត្តម	██████████	ជាចៅក្រមប្រឹក្សា
ឯកឧត្តម	██████████	ជាចៅក្រមប្រឹក្សា

គំណាងមហាអយ្យការ

លោក	██████████	ជាព្រះរាជអាជ្ញា
-----	------------	-----------------

ក្រឡាបញ្ជីសវនាការ

លោកស្រី	██████████	ជាក្រឡាបញ្ជី
---------	------------	--------------

ជនជាប់ចោទ:

-ឈ្មោះ ██████████ ភេទប្រុស អាយុ៣៦ឆ្នាំ ឆ្នាំ១៩៨៥ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ កសិករ ទីកន្លែងកំណើតនៅភូមិចំ ការអណ្តូង ឃុំចំការអណ្តូង ស្រុកចំការលើ ខេត្តកំពង់ចាម មានអាសយដ្ឋានបច្ចុប្បន្ននៅ ██████████ ខេត្តព្រះវិហារ ឪពុកឈ្មោះ: ██████████ ម្តាយឈ្មោះ: ██████████ ប្រពន្ធឈ្មោះ: ██████████ មានកូន ០៤នាក់ (កូនតូចអាយុ០២ឆ្នាំ ០៦ខែ) ជានីតិជន ទោសពីមុនគ្មាន។

ឃុំខ្លួនតាមដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនលេខ: ១៥០៣ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២១។

ត្រូវជាប់ចោទពីបទ: រំលោភសេពសន្ថវៈ (មានស្ថានទម្ងន់ទោសទោសទាក់ទងនឹងអាយុជនរងគ្រោះ) ប្រព្រឹត្តនៅ ភូមិដំណាក់ចិន ឃុំស្ទើ ស្រុករវៀង ខេត្តព្រះវិហារ កាលពីថ្ងៃទី១៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២១ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសមាត្រា២៤១ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

-មានលោក ██████████ ស្នូលិច ជាមេធាវីការពារសិទ្ធិជនជាប់ចោទ។

ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី:

-ឈ្មោះ: ██████████ ឃ្មៅន ភេទស្រី អាយុ៤៩ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ សញ្ជាតិខ្មែរ ██████████ រម្យទម ស្រុករវៀង ខេត្តព្រះវិហារ។

ជនរងគ្រោះ៖

-ឈ្មោះ: [REDACTED] សុខឃៀន ភេទស្រី អាយុ ១៤ ឆ្នាំជនជាតិខ្មែរ សញ្ជាតិខ្មែរ ទីលំនៅ: [REDACTED] ឃុំរមទម ស្រុករៀង ខេត្តព្រះវិហារ។

១. អំពីអង្គហេតុ

កាលពីថ្ងៃទី១៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២១ វេលាម៉ោង ១៥ និង០០នាទី មានករណី រំលោភសេពសន្ថវៈ(មានស្ថានទម្ងន់ទោសទាក់ទងនឹងអាយុជនរងគ្រោះ) មួយកើតឡើង ស្ថិតនៅភូមិដំណាក់ចិន ឃុំស្ទឹង ស្រុករៀង ខេត្តព្រះវិហារ ដែលបង្កឡើងដោយជនល្មើសឈ្មោះ [REDACTED] គឺម្រីង ភេទប្រុស អាយុ៣៦ឆ្នាំ បានធ្វើសកម្មភាពចាប់រំលោភទៅលើជនរងគ្រោះឈ្មោះ [REDACTED] សុខឃៀន ភេទស្រី អាយុ១៤ឆ្នាំ នៅផ្ទះរបស់ជនត្រូវចោទផ្ទាល់រាល់ពេលដែលប្រពន្ធមិននៅផ្ទះ។

២. អំពីសេចក្តីសម្រេចរបស់សាលាដំបូងខេត្តព្រះវិហារ

-បានឃើញ សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៥០(ច) ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២១ របស់សាលាដំបូងខេត្តព្រះវិហារ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ៖

១.ផ្តន្ទាទោសលើឈ្មោះ: [REDACTED] គឺម្រីង ភេទប្រុស អាយុ ៣៦ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់ ១០(ដប់)ឆ្នាំ ពីបទ: រំលោភសេពសន្ថវៈ(ស្ថានទម្ងន់ទោសទាក់ទងនឹងអាយុជនរងគ្រោះ) ប្រព្រឹត្តនៅភូមិដំណាក់ចិន ឃុំស្ទឹង ស្រុករៀង ខេត្តព្រះវិហារ កាលពីថ្ងៃទី១៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២១ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសមាត្រា ២៤១ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

សាលក្រមនេះជំនុំជម្រះ នៅថ្ងៃទី១៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២១ និងប្រកាសជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២១ ចំពោះមុខជនជាប់ចោទឈ្មោះ: [REDACTED] គឺម្រីង និងចំពោះមុខដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ [REDACTED] ឃៀន។

បើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍តាមកំណត់ច្បាប់។

-បានឃើញ សេចក្តីចម្លងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ: ០៩ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២២ របស់មហាអយ្យការអមសាលាឧទ្ធរណ៍ត្បូងឃ្មុំ ប្តឹងឧទ្ធរណ៍ នឹងសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៥០ (ច) ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២១ របស់សាលាដំបូងខេត្តព្រះវិហារ ត្រង់ សេចក្តីសម្រេចទាំងមូល នៃសាលក្រម ។

-បានឃើញ របាយការណ៍រឿង ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២២ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍សាលាឧទ្ធរណ៍ត្បូងឃ្មុំ។

-បានឃើញ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២២ របស់តំណាងមហាអយ្យការអមសាលាឧទ្ធរណ៍ត្បូងឃ្មុំ ។

៣. អំពីអិទ្ធិពិភាក្សាដេញដោល

- ចៅក្រមរបាយការណ៍ អានរបាយការណ៍រឿង។
- តំណាងមហាអយ្យការធ្វើការកត់សម្គាល់។
- ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] គឺម្រីង បានឆ្លើយថា៖ ខ្លួនមិនព្រមទទួលយកសាលក្រមនៅសាលាដំបូងនេះទេ។ បានជាខ្លួនមិនព្រមទទួលយកសេចក្តីសម្រេចសាលាដំបូង ព្រោះសាលាដំបូងអនុវត្តលើសលុបពេករហូតដល់១០ឆ្នាំ។ ខ្លួនគ្រាន់តែបាន អាបថើបនៅលើជនរងគ្រោះតែប៉ុណ្ណោះ មិនបានរួមភេទទេ។ បានអាបថើបតិចទៅក៏លេងមានចំណង់ទៅលើជនរងគ្រោះនោះវិញ មូលហេតុបានជាឈប់ចំណង់រួមភេទ ព្រោះខ្លួនអាណិតជនរងគ្រោះដែរ។ ខ្លួនស្តាប់អត់លីតាំងពីខែ៩ ឆ្នាំ២០២០ មុនពេលកើតហេតុ។ ពេលចាប់ជនរងគ្រោះគឺជនរងគ្រោះបានរើបម្រាសបន្តិចបន្តួចដែរ ខ្លួនបានស្តាប់ការអង្វររបស់ជនរងគ្រោះដែរ ខ្លួនអាណិតជនរងគ្រោះដោយសារអង្វរខ្លួន ក៏បានផ្អាកដែរ។ ខ្លួនស្គាល់ពីរបៀបរួមភេទតែមិនបានអនុវត្តជាមួយជនរងគ្រោះទេ ស្ថានភាពមានអាបថើបបន្តិចបន្តួច។ ទឹកនៃខ្លួនដែលប្រព្រឹត្តនៅក្រោយផ្ទះ នៅក្នុងចំការ ខ្លួនស្គាល់ជនរងគ្រោះយូរហើយ គាត់ជាប្អូនថ្លៃរបស់ខ្លួន។ មុនពេលចាប់នឹងគឺខ្លួនមិនបានសាសង់វាជាមួយជនរងគ្រោះដែរខ្លួននិយាយប្រាប់ថាខ្លួនស្រលាញ់ប្អូនឯង។ សកម្មភាពដែលខ្លួនអាបថើបនឹងខ្លួនគ្រាន់តែអាបថើបផ្ទាល់ទៅដី។ ពេលខ្លួនលេង

ជនរងគ្រោះវិញ ជនរងគ្រោះដើរចេញធម្មតា។ ជនរងគ្រោះមានអាយុប្រហែល ១៦ ទៅ ១៧ឆ្នាំ ខ្លួនគិតតាមអាយុកូនស្រី ខ្លួន គាត់មានអាយុ១៨ឆ្នាំ ខ្លួនស្មានតាមអាយុកូនស្រី។ ខ្លួនបានធ្វើសកម្មភាព៦ដង ខ្លួនឈប់ធ្វើសកម្មភាព ទាំង៧ដង ព្រោះអាណិតជនរងគ្រោះ។ ពេលនោះខ្លួនទប់អត់ជាប់ ខ្លួនបានស្រាតខោតែអត់បានដោះអាវទេ។ ខ្លួនបានស្រាតខោ តែ មិនបានលូកលែងប្រដាប់ភេទប្អូនថ្ងៃទេ បានតែស្នាបបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ ពេលដែលខ្លួនធ្វើសកម្មភាព គឺខ្លួនមិនបានគំរាម កំហែងលើជនរងគ្រោះទេ។ សកម្មភាពដែលខ្លួនចាប់ទាំង៦លើក គឺខុសកន្លែងគ្នា។ កត្តាដែលធ្វើឲ្យចិត្តជំរុញដល់ការចាប់ រំលោភ ព្រោះចំណង់តណ្ហា របស់ខ្លួនទប់មិនជាប់។ បានជាខ្លួនឈប់ធ្វើសកម្មភាពចាប់រំលោភ ព្រោះខ្លួនអាណិតស្រលាញ់ ប្អូនថ្ងៃ។ ពេលធ្វើសកម្មភាព ខ្លួនមិនបានជក់គ្រឿងញៀន ឬផឹកស្រាទេ។ ខ្លួនចាប់ទាំង ៦លើក មិនបាននិយាយអីជាមួយ ជនរងគ្រោះទេ។ ខ្លួនស្តាប់មិនបាន ដើមឡើយខ្លួនជាជាងផ្សាដែក មានជម្ងឺឡើងឈាម ហើយក៏ស្តាប់មិនបាន។ ប្អូនថ្ងៃខ្លួន រស់នៅជាមួយតាំងពីអាយុ៧ឆ្នាំ។

-ជនរងគ្រោះឈ្មោះ: [REDACTED] សុខយៀន បានឆ្លើយថា: ខ្លួនមានអាយុ១៥ឆ្នាំ រៀនថ្នាក់ទី ២ ខ្លួននៅជាមួយបងស្រី នៅតាំងពីតូចម៉្លេះ។ បានជាខ្លួននៅជាមួយបងស្រី ពេលនោះម៉ែខ្លួនទៅម៉ាឡេ។ ខ្លួនឈប់រៀនយូរហើយ នៅជាមួយបង ស្រី។ ទំនាក់ទំនងបងប្អូនធម្មតា។ ពេលនោះខ្លួនអត់ទាន់ប្រាប់ទេ អត់ហ៊ាន គាត់ថាកុំអោយប្រាប់ចៃ។ គាត់ប្រព្រឹត្តអំពើមក លើខ្លួនចំនួន ០៧ដង រហូតបានរួមភេទជាមួយខ្លួន លើកទី១ លើកទី៥ និងលើកទី៧។ គាត់បានខ្ទប់មាត់ហើយអូសទៅតែ ម្តង។ រាល់សកម្មភាពដែលគាត់ចាប់ខ្លួនគាត់មិនបានគំរាមកំហែងទេ។

-ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ: [REDACTED] យៀន បានឆ្លើយថា: កូនស្រីខ្លួនបានខលទូរស័ព្ទប្រាប់ខ្លួនថា បងថ្ងៃបានចាប់ រំលោភខ្លួន។ ខ្លួនមិនចាំពេលខលប្រាប់នោះឡើយ។ ពេលនោះ ខ្លួនធ្វើការនៅប្រទេសម៉ាឡេ។ កូនស្រីខ្លួនមិនបានប្រាប់ថា បងថ្ងៃចាប់រំលោភបានប៉ុន្មានដងឡើយ។ ចំពោះទោសដែលសាលាដំបូងបានដាក់គឺសមល្មមហើយ។

-តាមអំណានចម្លើយសាក្សីឈ្មោះ: [REDACTED] នាគ នៅដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរ នាពេលសវនាការបានឆ្លើយប្រ ហាក់ប្រហែលគ្នាថា: កាលពីថ្ងៃខែមិនចាំឆ្នាំ២០២១ ខ្លួនកំពុងដកស្មៅស្រូវនៅភូមិអូរត្រលោក ខ្នងម៉ោងប្រហែល ១២ថ្ងៃ ត្រង់ ម្តាយជនរងគ្រោះឈ្មោះ: [REDACTED] យៀន បានខលទូរស័ព្ទតាមឆាត ពីម៉ាឡេ ឲ្យខ្លួនសួរក្មេងស្រីជនរងគ្រោះ ពីរឿងត្រូវប្តឹង បងថ្ងៃចាប់រំលោភ។ ពេលដឹងរឿងនេះភ្លាមខ្លួនបានខលទៅសួរជនរងគ្រោះ នាងបានប្រាប់ថាឈ្មោះ: [REDACTED] គឺមរៀង បានចាប់ រំលោភបាន០៧ ដង តែមិនបានបញ្ជាក់ថា សម្រេចប៉ុន្មានដងនោះទេ។ លុះស្តែកឡើងខ្លួនបានឲ្យប្អូនស្រីមករករៀង និង បានសួរនាំម្តងទៀត នាងនៅតែបញ្ជាក់ថាឈ្មោះ: គឺមរៀង ត្រូវជាបងថ្ងៃរំលោភពិតមែន។ ក្រោយមកក្នុងថ្ងៃដដែលខ្លួនបាននាំ ជនរងគ្រោះទៅដាក់ពាក្យបណ្តឹងនៅប៉ូស្តិ៍ប៉ូលីសតែម្តង។ ដោយសារម្តាយជនរងគ្រោះ នៅឆ្ងាយ (ម៉ាឡេស៊ី) គាត់បានឲ្យ ខ្លួនធ្វើជាដើមបណ្តឹងទាមទារសំណង ពិតមែន តាមការពិភាក្សាគ្នា តាមឆាតជាមួយគាត់។ ក្នុងនាមខ្លួនជាដើមបណ្តឹង ស្នើ សុំទាមទារសំណងពីជនត្រូវចោទចំនួន ៣,០០០\$ (បីពាន់) ដុល្លារ និងឲ្យគុណការផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់។

- តាមអំណានចម្លើយសាក្សីឈ្មោះ: [REDACTED] សុខយឹម ភេទស្រី អាយុ ៣១ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មានទីលំនៅភូមិដំណាក់ចិន ឃុំ ស្ទើ ស្រុករៀង ខេត្តព្រះវិហារ នាពេលសវនាការបានឆ្លើយប្រហាក់ប្រហែលគ្នាថា: ខ្លួនត្រូវជាប្រពន្ធរបស់ជនជាប់ចោទ។ នៅក្នុងរឿងហេតុ ខ្លួនពុំបានដឹងច្បាស់ឡើយ ហើយពុំបានចាប់អារម្មណ៍ដែរ។ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ខ្លួនចេញទៅលក់ដូរ(លក់នំ កូនក្មេង) ខាងក្រៅ ខ្លួនចូលផ្ទះតែពេលម៉ោងបាយថ្ងៃតែប៉ុណ្ណោះ ក្រោយហូបបាយរួច ខ្លួនចេញទៅលក់ដូរទៀតហើយ។ ខ្លួនទើបដឹងរឿងលើកចុងក្រោយនេះ លើកទី០៧ ដោយប្អូនស្រីបានប្រាប់ខ្លួន ថាប្តីខ្លួនរកចាប់រំលោភលើរូបគាត់។ ភ្លាមៗ នោះខ្លួនខឹង បន្ទាប់ពីបានដឹងរឿងភ្លាម ខ្លួនបានសួរទៅប្តីខ្លួនថា(ម្តេចបានធ្វើចឹង) ប្តីខ្លួនតប(ខ្លួនពិតជាបានធ្វើបែបនេះ មែន ប៉ុន្តែមិនបានស៊ីជម្រៅឡើយ (រួមភេទ) គ្រាន់តែអាបចើប។ មូលហេតុដែលខ្លួនប្អូនស្រីប្រាប់ខ្លួននោះ ដោយនៅថ្ងៃ នោះ ខ្លួនឃើញប្អូនស្រីខ្លួនមុខមាត់ស្លេកស្លាំង អាវប្រលាក់ដី ខាងខ្នង រួចបានខ្លួនសួរគាត់ ទើបដឹងរឿងហេតុនេះ។

-សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថា: ក្រោយពីបានស្តាប់ការសួរដេញដោល និងក្រោយពីបានពិនិត្យ ភស្តុតាងផ្សេងៗ តំណាងមហាអយ្យការ យល់ឃើញថាជនជាប់ចោទបានឆ្លើយថា មិនបានរំលោភលើជនរងគ្រោះនោះទេ គឺគ្រាន់តែបានចាប់អាបចើប និងបានស្នាបបន្តិចបន្តួច តែប៉ុណ្ណោះ ហើយក៏បានផ្តល់ជនរងគ្រោះ ទៅលើដីផងដែរ បើតាម

ការឆ្លើយរបស់ជនរងគ្រោះ ដែលជនជាប់ចោទបានចាប់ចំនួន៧ដង ដែល៧ដងនេះ បានចាប់រំលោភទៅលើជនរងគ្រោះ ចំនួន៣ដង គឺលើកទី១ ទី៥ និងទី៧ នៅនឹងខុសៗគ្នា ឃើញថាចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទ មិនងាយធ្វើឲ្យតំណាង អយ្យការជឿបានទេ ដោយសារតែតាមចម្លើយរបស់ជនរងគ្រោះ ដែលបានឆ្លើយយ៉ាងច្បាស់លាស់ ទាំងលទ្ធផលកោសល វិច្ឆ័យ ដែលបញ្ជាក់ថា មានការដាច់ព្រហ្មចារីធំ ឃើញថាចម្លើយជនរងគ្រោះ និងការធ្វើកោសលវិច្ឆ័យមានការស៊ីសង្វាក់គ្នា ធាតុពិតបានរំលោភទៅលើជនរងគ្រោះពិតប្រាកដមែន។ ហេតុដូច្នេះតំណាងមហាអយ្យការយល់ឃើញថាការផ្ដន្ទាទោស របស់សាលាដំបូងមានលក្ខណៈឆ្គងឆ្គរពេក ស្នើសុំក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះពិចារណា និងសម្រេចទៅតាមច្បាប់។

-សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីការពារសិទ្ធិជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] គឺម្យ៉ាង ៖ ខ្ញុំបាទសូមធ្វើការសេចក្ដីសន្និដ្ឋាន ក្នុងការសួរដេញដោល ខ្ញុំបាទឃើញថាកូនក្ដីខ្ញុំ បានប្រព្រឹត្តសកម្មភាព ស្នូបអង្គុលទៅលើជនរងគ្រោះ ដោយសកម្មភាព កូនក្ដីខ្ញុំកើតចេញពីចំណង់ កូនក្ដីខ្ញុំបាទ។ ណាមួយកូនក្ដីខ្ញុំបាទគឺជាជនដែលមិនសូវមានចំណេះដឹង ការប្រព្រឹត្តរបស់គាត់ មិនបានគិតវែងឆ្ងាយទេ ធ្វើអ្វីៗទៅតាមចំណង់របស់គាត់ ដូច្នេះ ខ្ញុំបាទមេធាវីការពារសិទ្ធិជនជាប់ចោទ សុំធ្វើការស្នើសុំ ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជួយសម្រាលទោសឲ្យកូនក្ដីខ្ញុំបាទផង។

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] គឺម្យ៉ាង និយាយសំដីចុងក្រោយ៖ សំណូមពរឲ្យតុលាការជួយបន្ធូរបន្ថយទោស និង លើកលែងទោសឲ្យខ្លួនផង។

- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់ជនរងគ្រោះ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី
- ក្រោយពីបានស្តាប់អំណានចម្លើយរបស់សាក្សី
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីការពារសិទ្ធិជនជាប់ចោទ
- ក្រោយពីបានស្តាប់សំណូមពរចុងក្រោយរបស់ជនជាប់ចោទ
- ក្រោយពីបានពិនិត្យឯកសារពាក់ព័ន្ធ
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់

៤.សំណងហេតុ

៤.១- បណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍លេខៈ ០៩ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២២ របស់មហាអយ្យការអមសាលាឧទ្ធរណ៍ត្បូងឃ្មុំ ប្តឹង ឧទ្ធរណ៍ នឹងសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៥០ (ច) ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២១ របស់សាលាដំបូងខេត្តព្រះវិហារ គ្រង់ សេចក្ដីសម្រេចទាំងមូល នៃសាលក្រម បានធ្វើឡើងត្រឹមត្រូវតាមកំណត់ច្បាប់ ដែលសភាព្រហ្មទណ្ឌនៃ សាលាឧទ្ធរណ៍ អាចទទួលជំនុំជម្រះបាន តាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៣៧៥, មាត្រា ៣៧៦ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ និង មាត្រា ៣៨២ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា ២៤៧ មាត្រា ៣៦៨ មាត្រា ៣៧២ និងមាត្រា ៣៨២ នៃក្រម នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

៤.២- ឆ្លងតាមការសាកសួរដេញដោលនៃសាលាឧទ្ធរណ៍ ពិចារណាឃើញអង្គហេតុថា៖ កាលពីថ្ងៃទី១៥ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០២១ វេលាម៉ោង ១៥ និង០០នាទី ពិតជាមានករណី រំលោភសេពសន្ថវៈមានស្ថានទម្ងន់ទោសទាក់ទងនឹង) (អាយុជនរងគ្រោះ ស្ថិតនៅភូមិដំណាក់ចិន ឃុំស្នី ស្រុករៀង ខេត្តព្រះវិហារ ដែលបង្កឡើងដោយជនជាប់ចោទ ឈ្មោះ [REDACTED] គឺម្យ៉ាង ភេទប្រុស អាយុ៣៦ឆ្នាំ បានធ្វើសកម្មភាពចាប់រំលោភទៅលើជនរងគ្រោះឈ្មោះ [REDACTED] រុខ យៀន ភេទស្រី អាយុ១៤ឆ្នាំ នៅផ្ទះរបស់ជនជាប់ចោទផ្ទាល់រាល់ពេលដែលប្រពន្ធមិននៅផ្ទះ។

-តាមចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] គឺម្យ៉ាង បានឆ្លើយថា៖ ខ្លួនមិនព្រមទទួលយកសាលក្រមនៅសាល ដំបូងនេះទេ។ បានជាខ្លួនមិនព្រមទទួលយកសេចក្ដីសម្រេចសាលាដំបូង ព្រោះសាលាដំបូងអនុវត្តខុសលើសលុប ពេកហួតដល់១០ឆ្នាំ។ ខ្លួនគ្រាន់តែបាន អាបថើបនៅលើជនរងគ្រោះតែប៉ុណ្ណោះ មិនបានរួមភេទទេ។ បានអាប

បើបតិចទៅក៏លេងមានចំណង់ទៅលើជនរងគ្រោះនោះវិញ មូលហេតុបានជាយប់ចំណង់រួមគ្នា ព្រោះខ្លួនអាណិតជនរងគ្រោះដែរ។ គឺខ្លួនគ្រាន់តែបានស្រាត់ខា តែមិនបានលូកលេងប្រដាប់ភេទបួនថ្ងៃខ្លួនទេ បានតែស្នាបបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ ពេលដែលខ្លួនធ្វើសកម្មភាព គឺខ្លួនមិនបានគំរាមកំហែងលើជនរងគ្រោះទេ។

-ចំពោះចម្លើយជនជាប់ចោទថា ខ្លួនគ្រាន់តែអាបចើប និងស្នាបបន្តិចបន្តួចលើជនរងគ្រោះតែប៉ុណ្ណោះ តែពេលធ្វើសកម្មភាពក៏មិនមានការគំរាមកំហែងទៅលើជនរងគ្រោះដែរ នេះមិនមែនជាមូលហេតុនៃការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌទេ ប៉ុន្តែបើពិនិត្យទៅលើអំពើរបស់ជនជាប់ចោទ ដោយផ្អែកទៅឯកសារពិនិត្យការរំលោភផ្លូវភេទលេខ១០/២១ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២១ ឃើញថា ជនជាប់ចោទពុំបានប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាលើជនរងគ្រោះ ដែលមានលក្ខណៈសាហាវឃោឃៅនោះទេ។

- ៤.៣- ក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះនៃសាលាឧទ្ធរណ៍ ពិចារណាឃើញថា៖ ពិតជាមានធាតុផ្សំបទល្មើសរំលោភសេពសន្ថវៈកើតឡើងពិតប្រាកដមែន។ ប៉ុន្តែអំពើរបស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] គឺមិនមែនជាអំពើមួយដែលកើតចេញពីចំណង់ផ្លូវភេទ ដែលមិនបានគិតពិចារណាឲ្យបានច្បាស់លាស់មុនពេលដែលប្រព្រឹត្តទៅលើជនរងគ្រោះ។ មួយវិញទៀតជនជាប់ចោទជាបុគ្គលម្នាក់មិនមានចំណេះដឹងឡើយ ដោយមិនដឹងថាអំពើដែលប្រព្រឹត្តជាអំពើខុសច្បាប់នោះទេ។
- ៤.៤- សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ ឃើញថាសាលាដំបូងផ្តន្ទាទោសមានលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរពេក ក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះនឹងពិចារណា។
- ៤.៥- សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីការពារសិទ្ធិឲ្យជនជាប់ចោទ និងសំណូមពរចុងក្រោយរបស់ជនជាប់ចោទ ក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះបានយកមកពិចារណារួចហើយ។
- ៤.៦- សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៥០(ច) ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២១ របស់សាលាដំបូងខេត្តព្រះវិហារ បានសម្រេចត្រឹមត្រូវហើយ លើកលែងតែចំណុចទី១ ដែលផ្តន្ទាទោសជនជាប់ចោទក្រុមប្រឹក្សាពិនិត្យឃើញថាមានលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរ គប្បីក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះសម្រេចសារជាថ្មី។

៥. ហេតុដូច្នោះ សម្រេច

- ៥.១- ទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ១០១ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២១ របស់មហាអយ្យការអមសាលាឧទ្ធរណ៍ត្បូងឃ្មុំ ទុកត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ និងគតិច្បាប់។
- ៥.២- តម្កល់សាលក្រមលេខ ៥០(ច) ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២១ របស់សាលាដំបូងខេត្តព្រះវិហារ ទុកជាបានការដដែលលើកលែងតែចំណុចទី១ ត្រូវកែប្រែ និងសម្រេចសារជាថ្មីដូចខាងក្រោម៖
  - ៥.២.១- ផ្តន្ទាទោសជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] គឺមិនមែន ភេទប្រុស អាយុ៣៦ឆ្នាំ ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់រយៈពេល ៨(ប្រាំបី)ឆ្នាំ។
- ៥.៣- ពីបទ៖ រំលោភសេពសន្ថវៈ(ស្ថានភាពទម្ងន់ទោសទាក់ទងនឹងអាយុជនរងគ្រោះ) ប្រព្រឹត្តនៅភូមិដំណាក់ចិន ឃុំស្ទឹង ស្រុករៀង ខេត្តព្រះវិហារ កាលពីថ្ងៃទី១៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២១ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា ២៤១ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។
- ៥.៣- សាលដីកានេះបានជំនុំជម្រះជាអសាធារណៈនៅថ្ងៃច័ន្ទ ៣រោច ខែស្រាពណ៍ ឆ្នាំខាល ចត្វាស័ក ព.ស២៥៦៦ ត្រូវនឹងថ្ងៃទី១៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២២ និងប្រកាសជាអសាធារណៈ នៅព្រឹក ថ្ងៃអង្គារ ៤កើត ខែកទ្របទ ឆ្នាំខាល ចត្វាស័ក ព.ស២៥៦៦ ត្រូវនឹងថ្ងៃទី៣០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២២ ចំពោះមុខជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] គឺមិនមែន និង ចំពោះមុខដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ [REDACTED] ឡើយ។

ក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ
 ចៅក្រមប្រឹក្សា
 ចៅក្រមប្រឹក្សា
 ប្រធានក្រុមប្រឹក្សា

[REDACTED]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

